

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1566 usque ad annum 1572

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118634

§. 89. Prælium San - Dionysiopolitanum

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67213](#)

Sæcul. XVI. nestabilis copiis longa militia efferatis
A.C. 1567. magnum damnum inferendi spatum
 nanciseretur, sese tuto recipere posset
 ad proximum locum, in quo certe exer-
 citus nondum plene victoriosus ipsum
 aggredi minime ausurus esset.

§. LXXXIX.

Prælium San-Dionysopolitanum.

Thuan. l. 42.
Bellef. l. 6.
 c. 106. **E**nimvero res, prout Condæus præ-
 viderat, reipsa evenit, quippe ad
 vesperam secunda Novembris die in a-
 perto campo prope oppidum sancti Dio-
 nysii commissum est prælium, in quo
 Colinius, qui sinistram Protestantum
 aciem ducebat, per Franciscum Mont-
 morentium Connestabilis Filium fusus,
 fugatusque est: ex altera autem parte
 Connestabilis a Condæo Principe, &
 Castillionæo olim Cardinale fuit profl-
 gatus, ejusque copiis in fugam actis
 omni ex parte ab hostibus cinctus, a
 suis vero derelictus est, ubi cum a Ro-
 berto Stuarto Nobili Scoto, ut se de-
 deret, rogaretur, ipse valida adhuc
 manu undique circumventus capulum
 ensis in maxillam ejus intorsit, tanta
 vi, ut ei duos dentes excuserit: quo
 facto impatientia doloris exacerbatus
 sive Stuartus ipse, sive alias e turba,
 sclopeti ictum a tergo in eum direxit,
 qui in loricam infirmam, nec sclope-
 torum

Sæcul. XVI.
A.C. 1567.

torum ictibus ferendis parem facile pe-
netravit, & lethali plaga affectum in
terrā prostravit: interea vero viētrici-
bus Francisci Montmorentii copiis op-
portune accurrentibus Pater ex hostium
manibus eruptus est. Tandem post acre
trium horae quadrantum certamen
Protestantes, cum victoriam Catholicis
ancipitem reddere desperarent, resti-
tutis ordinibus sese receperunt, praelii
acie Catholicis relicta: altera autem
die Connestabilis ex vulneribus suis ani-
mam Deo reddidit, qui quamvis octo-
genarius esset, animi tamen fortitudi-
ne, qua major in juvēne desiderari haud
posset, decertavit, postquam pruden-
tia celeberrimo Belliduce digna, ac cir-
cumspēctione prius cuncta ad prosperum
certaminis exitum necessaria provide
disposuerat.

Postea conjurati, ut plenæ victo-
riæ gloriam Regi adimere, propriæ ve-
ro existimationi tam apud Gallos, quam
apud Protestantē Germaniæ Principes
consulere possent, novi praelii discriminē
offerre statuerunt, quamvis sibi probe
persuasum haberent, provocationem ad
pugnam haud acceptatum iri, cum Con-
nestabilis dignitas alteri, qui supremum
exercitus imperium digne in se fusi-
pere posset, nondum collata esset: ergo
Andelotus & Montgomerius Comes
cum

Sæc XVI.
A C 1566

cum recentibus, quas adduxerant copiis prodibant, ut factionis suæ honorem repararent, cum autem hostem, quo cum dimicarent, non offenderent, Capellam Pagum incenderunt, atque Andelotus usque ad primum Parisini suburbii munimentum progressus fuit, ubi nemine obstante cum toto suo peditatu nonnisi molatrinæ, quæ sola ei restiterat, vim admoveri jubet: illam vero ampla fossa cinctam Guerrerius Parisinus strenuus Ordinum Ductor tuebatur, qui cum exiguo admodum suorum numero aggressores repulit, atque Andelotum fugere compulit, qui tamen inde sub tubarum sonitu recedebat, perinde acsi victoriam reportasset.

§. XC.
Recentes copiæ utrinque toto studio collectæ.

La Pov. hist de Franc. l. 12. Davila l. 4. Thuan. l. 42. Interea ambæ partes in omnibus Provinciis pro suo quisque exercitu militari conscribere, ac belli vel maxime cruenti classicum canere fatagebant, & quidem Rex suppetias ab Italîs, atque Hispanis sollicitabat, & rebelles ab Anglis opem quærebant, ab utraque autem parte Germani ad ferenda auxilia urgebantur: verum Elisabetha petitam opem ferre recusabat, caussata paucem non ita pridem cum Gallis initam;

in-